

In de Amerikaanse staat Texas ligt één van de meest afgelegen parken van de Verenigde Staten. In het uitgestrekte Big Bend kun je uren paardrijden, wandelen en kanoën zonder iemand tegen te komen.

Tekst en foto's: Lutske Bonsma

Weg van de wereld

Er is voor vandaag ruim 40 graden voorspeld in het zuidwesten van Texas. „Neem vier flesjes water mee om te drinken en een om over je hoofd te kieperen als je het echt warm krijgt.” Onze begeleiders Janelle en Onario kunnen niet genoeg benadrukken dat het heel warm wordt tijdens ons ochtendje paardrijden in het Big Bend Ranch State Park. Als iedereen op een paard is geklommen, gaan we meteen heuvelopwaarts. „Naar voren leunen als we stijgen, naar achteren als we dalen”, instrueert Janelle. Mijn

paard Ruby zoekt tussen de losse stenen naar een goede plek om haar hoeven te plaatsen. Best spannend, als je voor het eerst te paard zit. Vanaf een heuvel kijken we over een leeg en dor land-

schap met indrukwekkende rotsformaties. „De Solitario is een van de zeven geologische wereldwonderen”, weet Janelle. „De komvormige krater van 13 bij 15 kilometer is 36 miljoen jaar geleden door een vulkanische uitbarsting ontstaan.” Het heeft hier in de Chihuahuanwoestijn al anderhalf jaar niet geregend. Zelfs de cactussen lijken dood te gaan. De leegte en stilte

zijn indrukwekkend.

We zijn hier echt in the middle of nowhere. „Om precies te zijn, op 200 kilometer van de snelweg en de dichtstbijzijnde Walmart is 500 kilometer rijden”, zegt Janelle. „Ik ben geen shopaholic”, voegt ze eraan toe als ze onze geschokte blikken ziet.

Kwikzilver

Een paar uur later douchen we zweet en stof van ons af in het luxe Lajitas Golf Resort en Spa. Eind achttiende eeuw werd hier een handelspost opgericht, nadat in de buurt kwikzilver – een ingrediënt voor explosieven – was ontdekt. In het nabijgelegen Terlingua was in de jaren dertig van de vorige eeuw zelfs de grootste kwikzilvermijn ter wereld.

Destijds telde Terlingua tweeduizend inwoners. Toen de vraag naar kwikzilver stopte, sloten de mijnen en vertrokken de inwoners. In 1977 woonden er nog maar drie mensen. Nu telt het stadje zo'n tweehonderd inwoners. Veelal kunstenaars, musici en gidsen die je kunt inhuren om excursies te maken.

's Avonds verzamelen de inwoners zich op de veranda van het Starlight Theatre. Ze drinken een biertje, spelen gitaar en kijken naar de ondergaande zon. Het voormalige filmtheater fungeert als restaurant. Voor bezoekers aan dit afgelegen gebied is de Santa Elena Canyon een must. De canyon is gevormd door de Rio Grande, die zich een weg heeft gebaad door 500 meter hoge rotsen. De rivier markeert over 1600 kilometer de grens met buurland Mexico. De canyon is een natuurlijke en onneembare barrière voor immigranten die naar de Verenigde Staten willen. Als we langs de Rio Grande lopen, springen zonnebadende schildpaddjes verschrikt in de rivier. Libelles zweven boven het water. Langs de rivier is enige begroeiing, de omgeving is dor en droog. Dat is anderhalf uur rijden verderop heel anders. Onze bestemming, de Chisos Mountains Lodge, ligt 1000 meter hoger dan de canyon en het landschap is er groen.

Flora en fauna

Bioloog David Elkowitz raakt niet uitgepraat over de flora en fauna in de omgeving. „Er komen hier meer plant- en diersoorten voor dan waar ook in de Verenigde Staten. In Big Bend National Park, bijna 325.000 hectare groot, groeien 1200 soorten planten, waaronder 60 soorten cactussen. Er zijn 180 soorten vlinders en 450 vogelsoorten,

We zien zowaar andere bezoekers bij de Santa Elena Canyon.

zoals valken, haviken, kolibries, adelaars, roadrunners en de colimazanger. Maar ook zwarte beren, bergleeuwen en poema's.” De Chisos Mountain Lodge is de enige overnachtingsplaats in het nationaal park. De lodge ligt op 1650 meter hoogte en het is er 'heerlijk koel'. Althans dat vindt Elkowitz. Wij ervaren dat een beetje anders als we de Lost Mine Trail lopen. Met 28 graden is het inderdaad koeler dan in voorgaande dagen, maar heuvelopwaarts in de volle zon is nog altijd best warm. Het uitzicht over de omgeving maakt echter veel goed. De volgende ochtend gaan we kanoën op de Rio Grande. Langs de rivier groeien geelbloeiende bloemen die naar citroen ruiken. Ook vind je er zo'n tweehonderd soorten medicinale planten, die door indianen werden gebruikt. We peddelen langs de restanten van een badhuis dat in 1912 bij warmwaterbronnen werd gebouwd. In die tijd was er ook een motel. Het zal toen een stuk drukker zijn geweest. Nu zien we niemand. Onze chauffeur staat op de afgesproken plek op ons te wachten. We verlaten Big Bend en keren terug naar de bewoonde wereld. Voor het eerst tijdens deze trip

zien we de jaknikkers van de olie-industrie, waarmee we Texas associeerden voordat we begonnen aan deze trip door leeg en afgelegen Big Bend.

Wat & Waar

Big Bend State Park en Big Bend National Park liggen in het zuidwesten van Texas. KLM vliegt in de zomer vijf keer per week rechtstreeks naar Dallas Fort Worth (www.klm.com). In de winter wordt de vlucht door Delta Air Lines (met overstap) uitgevoerd (www.delta.com). Vanaf Dallas vlogen wij met American Airlines naar El Paso. Vanaf daar met de auto naar Big Bend. Terug vlogen we van Midland naar Dallas. Voor overnachten zie www.chisosmountainlodge.com, www.lajitasgolfresort.com, www.bigbendresortadventures.com. Alle accommodaties bieden excursies aan. Wij gingen paardrijden met www.lajitasstables.com en wandelen en kanoën met www.bigbendrivers.com. Meer informatie: www.visitbigbend.com en Texas Tourism: www.traveltexas.com

Kanoën in de middle of nowhere.